అమ్మని పంచుకొందాం

ఎలక్షన్ డ్యూటీ ఎక్కడ పడుతుందోనని కొంత ఆందోళన పడుతున్న టైంలో ఆర్డర్స్ అందుకొని ఆశ్చర్యపోయాను.

ప్రిసైడింగ్ ఆఫీసర్‌గా 'చిల్వాకోడూర్' పడటం ! కారణం...

అది నేను పుట్టిన వూరు. బాల్యమంతా సీతాకోక చిలుకలా గడిచిన వూరు. తూనీగలా ఎగిరిన వూరు. దొర గారి తోటల్లో జాంపండ్లు దొంగిలించిన వూరు. బడికి వెళ్లకుండా రోజంతా చెరువులో ఈతకొట్టిన వూరు.

ఎప్పుడు ఏ తుంటరి పనిచేసినా అమ్మ నించీ, నాన్ననించీ తన్నులు తినకుండా కాపాడేది నానమ్మ !

తెల్లచీరలో ఎర్రగా బొద్దుగా వుండే నానమ్మ... ఇప్పుడెలా వుందో ? ఏడేళ్లయింది ఆ వూరెళ్లక.

నానమ్మ గుర్తొస్తే మనసు మూగగా రోదిస్తుంది. ముఖ్యంగా ఏడేళ్లకింద సంఘటన..

ఉమ్మడి కుటుంబం మూకుమ్మడిగా విడిపోయిన రోజు గుండెలు బాదుకున్న నానమ్మ... పెద్దనాన్న, మా నాన్న, చిన్నాన్న ముగ్గురూ ఆస్తులు పంచుకున్నాక... అందరి దృష్టీ మిగిలిపోయిన నానమ్మ వైపు.

ఆస్తి పంపకాల సమయంలో మూడు కుటుంబాల్లోనూ ఏదో తెలీని ఉద్రిక్తత. మనసులు మూగవోయి గుండెల్నిండా స్మశాన స్తబ్ధత. ఇంట్లో మాటలే కరువయ్యాయి. గదుల్లో అడ్డుగోడలు మొలిచాయి. మా నాన్న ఏదోలా బాధగా వుంటె అమ్మ మాత్రం నిష్టూరంగా 'నూరేళ్లయినా చావు తప్పదు. వెయ్యేళ్లేయినా వేరు తప్పదు.

దేనికి బాధ పడటం' అంది. ఇంట్లో ఆడాళ్లకు మాత్రం ఏదో పీడ విరగడైనట్టే వుంది. ఒక్క నానమ్మకు తప్ప...

నానమ్మ మౌనం అందర్నీ బాధిస్తుంది. తను చచ్చిపోయాక ఆస్తి పంచుకోవాలని నానమ్మ కోరిక. అందుకే ఆస్తి పంచే రోజు అందరి మీదా దుమ్మెత్తి పోసింది. ఏడ్చింది. తాతను తల్చుకుంటూ శోకం పెట్టింది. అయినా పంపకాలు ఆగలేదు.

వాళ్లు పుట్టేముందు నెత్తురు పంచిచ్చి, తాను గిట్టేముందు ఆస్తులు పంచిచ్చి... పెంపకానికి, పంపకానికి మధ్యన నలిగిన వృద్ధార్ధ దేవతాల మిగిలిన నానమ్మని నాలుగో రోజున పెద్దమనుషులడిగారు.

'రుక్కమ్మా... నీ కొడుకులు నిన్ను పంచుకుంటారట. ముగ్గురిల్లల్లో ఎన్ని నెలల చొప్పున వుంటావో చెప్పు' అన్నారు.

ఆ మాట విన్న నానమ్మ ఉగ్రురాలైంది. నా పేగు పంచుకున్నోళ్లు...ఇవ్వాళ నన్ను పంచుకుంటారట్రా అని వూగిపోయింది. ఈ సంఘటన నానమ్మని బాగా కలిచి వేసినట్లయింది. రోజంతా తన గదికి గడియ పెట్టుకొని లోపలే ఒంటరిగా వుండిపోయింది. అంతా భయపడ్డారు గాని... మర్నాడు నానమ్మ తలుపుతీసి ముగ్గురు కొడుకుల్ని పిలిచి చెప్పింది.

నేనిదే గదిలో వండుకు తింటాను. ఎవడి పంచనా చేరను అంది కొడుకులకు మాట పెగల్లేదు.

'కళ్ళు కన్పించవు గాని ముసల్దానికి రోషానికేం తక్కువ లేదు' మూతులు త్రిప్పారు కోడళ్లు. కాని ఆ తర్వాతే పిడుగులాంటి మాట చెప్పింది నానమ్మ.

"...కాని ఈ ఇంట్లో ఎవడూ వుండటానికి వీల్లేదు. నా కొడుకులు విడిపోయి నా కళ్ల ముందుంటె నేను చూళ్లేను. కాబట్టి మీరు బయటి ఇళ్లల్లో కాపురాలు పెట్టుకోవడం మంచిది".

అడ్డుగోడలు మొలిచాక గదులన్నీ ఇరుకై అవస్థపడుతున్న కోడళ్లకి ఈ మాట

చల్లగానే అన్పించినా... కొడుకులు మాత్రం తల్లిని వేడుకున్నారు. తమతో వుండమన్నారు. పువ్వులాగా చూసుకుంటామన్నారు. అయినా నానమ్మ పంతుపట్టు విడవలేదు.

ఫలితంగా అదేవూర్లో వ్యవసాయం చేసుకునే పెదనాన్న, చిన్నాన్న వేరే ఇళ్లల్లో కాపురం పెడితే, ఉద్యోగరీత్యా రోజూ కరీంనగర్‌కు వచ్చిపోయే మా నాన్నతోపాటు శాశ్వతంగా మేం కరీంనగరం వచ్చేసాం.

ఈ మధ్యకాలంలో పెద్దనాన్న, చిన్నాన్న మధ్య గొడవలు పెరిగి బద్ధశత్రువులై వూర్లో వుండి కూడా నానమ్మ దగ్గరికి ఒక్కరోజు కూడా వెళ్లలేదని నాన్న చెప్పేవాడు. నానమ్మని తీసుకురావాలని నాన్న చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ తిరస్కరించిందట.

"ఏమిట్రా...? ఏదో దీర్ఘాలోచనలో పడ్డావ్ ?" అమ్మ మాటతో ఉలిక్కిపడి ఈ లోకంలో కొచ్చాను.

"ఏం లేదమ్మా... ఉద్యోగంలో జాయినై నెలరోజులైందో లేదో... అప్పుడే ఎలక్షన్లు వచ్చి ప్రిసైడింగ్ ఆఫీసర్‌గా డ్యూటీపడి ఆర్డర్స్ వచ్చాయి. విచిత్రమేంటో తెల్సా అమ్మా... నాకు చిల్వాకోడూర్‌లో డ్యూటీ పడింది" అన్నాను.

పేపర్ చదువుతున్న నాన్న త్రుళ్లిపడి "ఏంటి మనూరికా" అనడిగాడు.

"అవున్నాన్నా"

" ఆ వూర్లో సర్పంచ్‌గా నిల్చుందెవరో తెల్సా ? మీ పెదనాన్నా, చిన్నాన్న, ఇద్దరికీ పోటీ ?"

"అట్లాగా... ఏమైనా నానమ్మని చూసొస్తాను నాన్న" అన్నాను.

" సరే ... ఎవరింట్లోనూ తినకు. జాగ్రత్తగా వెళ్ళిరా" అంది అమ్మ. ఎలక్షన్స్‌కి ఇంకా వారం రోజుల టైముంది.

★ ★ ★

ఓటింగ్ స్టార్టయింది...

నన్ను పెద్దనాన్నా, చిన్నాన్నా పలకరించిపోయారు. నా మనసంతా నానమ్మనే పలవరిస్తున్నా ఓటర్ల రద్దీ పెరగడంతో ఆలోచించే తీరిక కూడా లేదు. అసిస్టెంట్ ప్రిసైడింగ్ ఆఫీసర్, ఇద్దరు పోలింగ్ క్లర్క్‌లు బ్యాలెట్ చించియ్యటం, ఓటరు పేరు సరిచూసి సంతకాలు తీస్కోవటం, పోలింగ్ ఏజెంట్ల గుసగుసలు, ఓటర్ల తొక్కిసలాటతో అంతా బిజీగా వుంది.

ఊపిరి పీల్చుకుందామన్నా తీరిక దొరకనంత పని !

సరిగామూ [illegible] తున్న సమయంలో [illegible] ందీ బాగా తగ్గి [illegible] రిలాక్స్‌గా [illegible] వెనక్కి వాలి కూర్చుంటూ పోలింగ్ బూత్ [illegible] కంతము [illegible] లో ఆగిన తెల్లని కారు [illegible] వ్యక్తిని చూసి స్టన్నయ్యాను.

[illegible] ంగిపోయి... వాడిపోయి దిగుతున్న... నానమ్మ ! ఎక్కడో గుండె గదుల్లో జ్ఞాపకాల శిధిలాల కింద... బాల్యం గిలగిలా తన్నుకొని, అనుబంధాన్ని ఆత్మీయతనీ కన్నీళ్ళతో చిలికినట్టు... కళ్లు తడిగా మారాయి. నానమ్మ వెనకే చిన్నాన్న దిగి ఏదో చెప్తున్నాడు. తనే నానమ్మని తీసుకువచ్చి నట్టున్నాడు.

నానమ్మ బూత్‌వైపు వస్తుంటే, నిన్న తెంపిన తెల్లగులాబి నడిచొస్తున్నట్టే వుంది. నానమ్మ కెదురుగా పెదనాన్న వెళ్లాడు. భుజం మీద చేయివేసి ఆసరాగా నడిపించుకుంటూ... తన చేతిలోని నమూనా బ్యాలెట్ పేపర్ మీద తన గుర్తును చూపిస్తున్నాడు.

నానమ్మ తలూపుతోంది...

గదిలోకి రాగానే... గబగబా ఎదురుగా వెళ్లి "నానమ్మా... బావున్నావా...నేను రాధాక్రిష్ణని" అన్నాను పరిసరాల్ని మరచి ఆతృతగా...

నానమ్మ కళ్లు చిట్లించి చూసి ఆప్యాయంగా నా బుగ్గల్ని తడిమింది. జీవం లేని నానమ్మ కళ్లలో సన్నటి నీటిపొర...

"నాన్న బాగున్నాడ్రా...?" నాలుక సహకరించక గొంతు పెగలక బరువుగా అడిగింది.

'బాగున్నాడు...' నేను అనేంతలో పోలింగ్ క్లర్క్ బ్యాలెట్ చించి ఇంక్ ప్యాడ్ మీద స్వస్తిక్ లాంటి ముద్రని కొట్టి రెండూ నానమ్మ చేతికిచ్చాడు.

ఓ మూలగా కట్టిన కర్టెన్ చాటుకి వెళ్లి బ్యాలెట్‌పై ఏదో ఒక గుర్తుపై ముద్రవేయాలి. నానమ్మకి ఆసరాగానే వెళ్లబోతుంటే వద్దంది.

తటాలున వచ్చిన ఆలోచన...!

నానమ్మ ఓటు ఏ కొడుక్కి వేస్తుంది.... ?

నానమ్మ బ్యాలెట్‌తో బరువుగా నడుచుకుంటూ పరదా ప్రక్కకెళ్లింది.

నాలో ఉత్కంఠ... ఏ గుర్తుకేస్తుంది ??

పెదనాన్న కుండ గుర్తుకా... ?

చిన్నాన్న కాగడా గుర్తుకా ... ??

ఎలాగైనా చూడాలి ! నాలో ఆత్రుత పెరుగుతుంటె నానమ్మ ముద్రవేసి బ్యాలెట్ బాక్స్ దగ్గరికి వచ్చింది. బాక్స్‌లో ఓటు సరిగా వేయరావట్లేదు. ఆ అవకాశాన్ని ఉపయోగించు కుంటూ బ్యాలెట్ పేపర్ తీసికొని 'ఓటు సరిగా మలచలేదు నానమ్మ' అని విప్పిచూసి షాక్ తిన్నాను.

వెంటనే తిరిగి ఆ ఓటుని మలిచి బాక్స్‌లో వేసాను.

నానమ్మకి ఆసరాగా బయటివరకూ తీసికెళ్లాను. కార్లో కూచోబెట్టాలనుకుంటే బయటకారు లేదు.

కొంత దూరం నడిచాక 'నానమ్మా... ఇద్దరి కొడుకుల మీద ప్రేమతో రెండు గుర్తులకీ ముద్రవేసావు... కానీ అది చెల్లదు' అన్నాను.

నానమ్మ నావైపు చూసింది. ఆ కళ్లలోతుల్లో ఎప్పటికీ అందని భావాలు. ఆ భావాల్ని కప్పుతున్న భాష్పాలు !

"నా అంతరాత్మ సాక్షిగా చెల్లుతుందిరా... జీవితంలో ఇప్పటికి పధ్నాలుగు సార్లు ఓటేసాను. కాని ఇప్పటిదే సరైంది.

ఏడేళ్ళూ తొంగిచూడని వాళ్లు... స్వార్థంతో ఓటుకోసం పలకరించారు. ఆ రెండు గుర్తులూ నాకవసరమే. రేపు చస్తే పెద్దవాడి చిల్లికుండ కావాలి.చిన్నోడు తలకొరివి పెట్టడానికి కాగడా కావాలి. అందుకే నేనూ స్వార్థంగా ఓటేసాను రెండు గుర్తులమీదా.

ఆనాడు... నన్ను పంచుకోవాలనుకున్నారు.

ఈనాడు... నా ఓటుని పంచుకోవాలనుకున్నారు" అని నవ్వింది. నానమ్మ మాటలకి నివ్వెరపోయి నిల్చున్నాను.

'సరేకాని... మీ నాన్ననోసారి వచ్చి వెళ్లమను' అని కదిలింది. నానమ్మ వెళుతుంది...

నిన్న తెంపిన తెల్లగులాబి... నడిచి వెళ్తున్నట్టే వెళ్తోంది.

భూమిలో కూరుకుపోయినట్టు... నేను నిల్చుండిపోయాను అలాగే !!

★ ★ ★